

[Handelsministeren.]

politiske udvalg om, hvorvidt han agtede at genfremsætte forslag til lov om anvendelse af kernekraft som energikilde i Danmark, og i bekræftende fald hvornår. Den daværende handelsminister var dengang bekendt med, at spørgerens parti, det konservative folkeparti, havde fremsat et lovforslag om kernekraftanvendelse svarende til det lovforslag, som regeringen fremsatte i maj 1976.

Det blev over for folketingsudvalget oplyst, at en række undersøgelser af forskellige spørgsmål omkring regeringens energiplan var iværksat, og at disse arbejder endnu ikke var afsluttet. Det drejede sig om vurderingen af størrelsesordenen og prioriteringen af de samfundsressourcer, som efterhånden må sættes ind, for at energiplanen skal kunne gennemføres set i relation til de øvrige offentlige og private investeringsbehov. Det drejede sig om de problemer, der knytter sig til en betryggende opbevaring af radioaktivt affald fra en eventuel kernekraftproduktion, og visse sikkerhedsmæssige spørgsmål i forbindelse med kernekraftanlæg. Affaldsproblemerne undersøges både for så vidt angår mulighederne for en fælles nordisk løsning og på det internationale plan.

I anledning af det fornyede spørgsmål omkring denne sag – jeg forstår i øvrigt, at medlemmer af det konservative folkeparti endnu en gang har fremsat det såkaldte ikrafttrædelseslovforslag om kernekraft – vil jeg kun sige, at der endnu ikke foreligger nogen afslutning på de igangværende undersøgelser, og at det stadig er regeringens opfattelse, at disse forhold først må afklares. Jeg vil derfor, når det nødvendige materiale, som skal indgå i det samlede beslutningsgrundlag, foreligger, drage omsorg for, at folketinget får mulighed for at tage stilling til kernekraftspørgsmålet i sammenhæng med vurderingen af energiplanen som helhed.

John Winther (KF):

Jeg vil da gerne takke ministeren for redegørelsen, men jeg føler mig ikke rigtig overbevist om, at jeg kan takke for svaret, fordi det, der rent faktisk er sket i hele denne sag, er, at først fremlægger regeringen forslaget i maj 1976 med nogle aldeles udmærkede begrundelser om, at det nu er på høje tid, at vi her i landet træffer en beslutning om vor fremtidige energipolitik. Der kommer mange helt udmærkede

de begrundelser, en af dem er, at det haster voldsomt, fordi vi er ved at sakke agterud med hensyn til vores energiforsyning, fordi vi ved, at olien er ved at slippe op, og fordi vi ved, at kernekraft er den af de energikilder, der for øjeblikket kendes, vi ved mest om.

Senere kommer der så en udsættelse af hele denne sag, angiveligt fordi der skal være socialdemokratisk partikongres. Og nu har vi altså senest set – jeg har forstået, at det ikke blev afkræftet i ministerens svar – at vi altså kan forvente en yderligere udsættelse af hele dette vitale spørgsmål. Jeg må indrømme, at det kan vi i det konservative folkeparti ikke finde tilfredsstillende. Forholdet er ganske enkelt, at det, som man så fint har kaldt de alternative energikilder, man ønsker at undersøge, ikke er alternative energikilder, men alene supplerende energikilder. Vi ved, at de kun kan dække nogle ganske få procent af vores fremtidige behov. Vi ved, at de energikilder, vi i dag kender, slipper op inden for en overskuelig årrække, og vi ved, at fra det øjeblik, vi træffer en beslutning om indførelse af kernekraft, og til det første kernekraftværk rent faktisk står der, går der adskillige år.

Det vil altså sige, at i selve planlægningsperioden vil der også være rig mulighed for at gå videre med hele arbejdet.

Den nølen, som jeg må konstatere at regeringen altså fortsat viser i dette helt essentielle spørgsmål, gør altså, at vi reelt i dette land ingen energiplan har, at vi sætter elværkerne og erhvervslivet i en umulig situation, fordi de ikke kan planlægge, og at vi inden for en formentlig overskuelig årrække også kommer i den situation, at vi ikke her i landet kan dække vores fremtidige energibehov.

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Jeg vil ikke drage de vidtgående konklusioner, som spørgeren drager, af det, der er sket. Jeg vil gerne understrege, at det stadig væk er regeringens opfattelse, at Danmark er ganske overordentlig afhængigt af import af energi, og vi ved, at der kan blive problemer med olieforsyningen i fremtiden. Der er derfor økonomiske grunde, stærke økonomiske grunde, til at gøre, hvad man kan for at gøre sig mindre afhængig af olieimporten.

Ikke desto mindre er det også regeringens opfattelse, at sikkerhedsproblemerne må og skal afklares, før man træffer den endelige beslutning. Ikke mindst spørgsmålet om anbrin-